

Amsterdam, 17 Juli 1946.

Beste Neef en Nicht Willem Dijkstra,

Hephew Cousin

Uw zeer gewaardeerde brief van 7 Juni '46, kwam in ons bezit

onzen hartelijken dank hiervoor. Met groot genoegen heb ik die gelezen, en ik maak U mijn complement, dat U nog zoo goed Hollands kunt schrijven, vooral daar U reeds op zoo'n jeugdigen leeftijd ons land hebt verlaten, en dus uw schoolopleiding in Amerika ontving.

U is dus een Fries van geboorte, alzo een echte Nederlander. Ik ben in Almelo, in Overijssel, geboren, den 29sten April 1891.

Mijn Vader was een volle broer van Uw vrouw's Moeder, en nog goed herinner ik mij de brieven die wij van Uw Ouders uit Amerika ontvingen, en de portretten van jullie groot gezin.

Na het overlijden van mijn Vader, is de conspudentie ver-slap, en hield eindelijk geheel op. Daar ik nog al eens bij tante Everdiena in Zaandam kom, en zij de laatst overgeblevene is van de oude generatie der Gortworst-Familie, las ik enkele brieven van de Familie uit Amerika, en kreeg behoefte de oude relatie te her-nieuwen, weer op te vatten, vandaar dat ik ben gaan schrijven naar Jul-lie. Mijn gezin is 5 personen, wij hebben 3 Meisjes, Annij is 25 jaar, en is verloofd en hooft spoedig te trouwen, zoodra zij een woning kan krijgen, dan volgt Fennij oud 23 jaar, vervolgens Elizabeth 16 jaar de laatste gaat op een Kweekschool voor onderwijzeres.

Zelf ben ik 55 Jaar, en ben werkzaam als Deurwaarder bij de Belastingen, alzo in s' Rijksdienst, mijn vrouw is 51 jaar, verder is bij ons thuis mijn vrouw's Moeder van 82 jaar, zij is kinds wat zeer veel zorg en moeite meebrengt.

Gelukkig dat die verschrikkelijke oorlog afgelopen is, wat een zware tijd is dat geweest, het laatste jaar werd de toestand on-houdbaar, gebrek aan alles, dan bovendien het verschrikkelijke regiem van de Duitschers, en de angst die dat meebracht.

Ik ben hier Ouderling in de Gereformeerde Kerk, ons kerke-leven in deze plaats heeft niet te leiden van de scheuring die ont-staan is door de drijverij van Proff. Schilder, waardoor vele plaatse-lijke Kerken in ons land te lijden hebben, persoonlijk moet ik niets van die drijverij hebben, het is een aanfluiting voor de wereld en niet tot Gods eer.

Ons land heeft onzettend geleden door den oorlog en is ten-zeerste verarmd, maar er wordt weer flink aangepakt, onze spoorwegen die geheel leeggeplunderd waren, rijden alweer, er komt weer schot in, evenzo gaat het met ons vliegwezen, en de scheepvaart, we kampen echter nog met gebrek aan grondstoffen en materialen, vandaar dat er nog niet veel te krijgen is, maar in vergelijking met de oorlogs-jaren gaan we vooruit en lijden geen honger meer. Langzamerhand wordt het echter wel beter.

Velen zijn in het laatste oorlogsjaar door ellende en honger overleden, wij werden gespaard en zijn er nog goed doorheen gekomen zijn niet weggevoerd in een kamp, gelijk zoovelen.

Mijn oudste broer Hendrik Gortworst is 58 Jaar en woont in Coevorden, heeft daar een eigen ververij en stoomderij van kleeding, hij heeft ons in die moeilijke jaren dikwijls levensmiddelen gestuurd die ik in de stad niet kon krijgen, naast God hebben wij ons leven aan hem te danken.

Mijn jongste broer Johannes is 53 Jaar, en woont in Zaandam, hij wordt verpleegd in een zenuwinrichting, zijn vrouw en kinderen houden een Depôt van de ververij van Palthe, en vinden zoo hun bestaan

Tante Everdina is 77 Jaar oud, ik heb haar j.l. Zaterdag nog bezocht en haar belastingpapieren ingevuld, zij wordt de laatste jaren erg oud, doch haar geestelijke vermogens zijn nog vrij goed, doch lichamelijk wordt zij veel minder.

Hoewel de oorlog afgelopen is, is de vrede er nog niet, het zedelijk leven is over het algemeen erg achter uitgegaan, en internationaal deugd het nog lang niet, er is zooveel vernield en het, onderlinge wantrouwen is nog erg.

Voorals de houding van Rusland is niet erg hoopgevend, het Communisme is m.i. een groot gevaar, vooral niet minder dan het Duitsch Nationalisme dat is geweest, maar wij hebben een groote troost, ziende op Christus die ons met God verzoend heeft en die het geheele wereldbestuur in zijn hand heeft en die alles henen leidt naar de voleinding, tot die tijd dat hij het alles zal overgeven aan den Vader, en er een nieuwe Hemel en aarde komen zal.

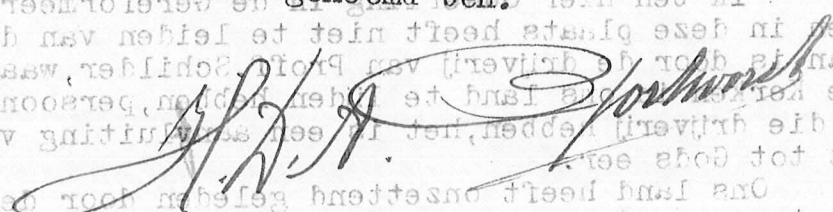
Maar wij zitten er nog midden in, en moeten verder het leven door, maar levende uit dat geloof, weten wij dat ons leven in Gods hand is en dat wij tot hem ten allen tijde de toevlucht mogen nemen.

Wat mijn persoonlijke werkkring betreft, mag ik niet klagen ik heb een vrije zelfstandige werkkring, zit de geheele dag of gedeelte van den dag in de stad, dus niet binnen de muren, en zorg dat de belasting binnen komt, het is een wisselvallig leven met een sterke variatie, men maakt zoo van alles mee.

De eerste jaren werkte ik bij Palthe waar mijn Vader ook gewerkt heeft, tot dat ik met den vorigen wereld-oorlog in Militaire Dienst moest, waarna ik overging in deze betrekking, die ik nu weer 30 Jaren waarneem, zoo God mij spaart, hoop ik die nog enkele jaren waar te nemen en krijg dan later pensioen.

Wanneer U mij eens terug wilt schrijven, schrijf mij dan ook eens hoe het leven in Amerika is, wat beteft het Kerkelijk leven en Nu ga ik eindigen, later bij leven en welzijn eens meer.

Hartelijk gegroet van Uw Neef en verdere Familie, Hero, Dirk, Albert, Gortworst.
P.S. Zoo U ziet heb ik de zelfde naam als Uw Vader en Oom Hero, waar ik dan ook naar genoemd ben.

Mijn jongste dochter verzameld vreemde postzegels, U Schrijft dat U aan de Postereien werkt, zou U aan enkele gebruikte postzegels van Amerika of van elders kunnen komen? Zoo ja, mij die voor haar willen zenden? Bij voorbaat bedankt.

Velen zijn in het laatste oorlogjaar door ellende en hongere overleden, wij werden gespaard en zijn er nog goed doornen gekomen zijn niet weggevoerd in een kamp, gelijk zooveelen.
Mijn oudste broer Hendrik Gortworst is 53 jaar en woont in Coevorden, heeft daar een eiken ververij en stoomkruis van kleeding, hij heeft ons in die moeilijke jaren dikwijls levensmiddelen gestuurd die ik in de stad niet kon krijgen, naast God hebben wij ons leven aan hem te danken.
Mijn jongste broer Johannes is 53 jaar, en woont in Bannam, hij wordt verpleegd in een zenuwziektenkliniek, zijn vrouw en kinderen worden een beetje van de verterij van de laatste jaren gespaard.

H.D.A. Gortworst

to his nephew and niece Willem Dijkstra

Amsterdam, Noord Holland

July 17, 1946

Dear Nephew and Niece Willem Dijkstra:

Your very much appreciated letter of June 7, 1946 has been received. We heartily thank you for it. I enjoyed reading it very much, and I congratulate you that you can still write in Dutch so well, especially since you left our country at such an early age, and received your education in America.

So you are a Friesian by birth, and also a real Hollander. I was born in Almelo, in Overisel, on April 29, 1891. My father was a full brother of your wife's mother, and I still well rememeber the letters we received from your parents from America, and the pictures of your large family. Since the death of my father the correspondence has lapsed, and finally ended completely. Since I occassionally visit Aunt Everdiena in Zaandam, and she is the last survival of the older generation of the Gortworst family, I read a few letters from the relatives in America and felt the urge to renew the old contact. That is why I am writing to you.

My family consists of 5 individuals: we have 3 girls, Anna is 25 years old and is engaged and hopes to be married soon, as soon as they can acquire a home. Then Fenny follows who is 23 years old, then Elizabeth who is 16 years old and attends school in preparation for a position as assistant teacher.

I myself am 55 years old and am employed as a bailiff at the tax office, so I am in public service. My wife is 51 years old. My wife's

mother makes her home with us. She is 82 and is childish, which causes us a great deal of responsibility and trouble.

Fortunately that terrible war has ended. What a difficult time that has been. The final year was unbearable, short of everything and beside the terrible control by the Germans and the anxiety which that brought with it.

I am an elder in the local Reformed church. Our church life has not been effected by the schism resulting from the fanaticism of Prof. Schilder, which has caused a great deal of trouble in many churches of our country. Personally, I will have nothing to do with this fanaticism. It is an affiliation with the world and not to God's honor.

Our country has suffered greatly as a result of the war, and has been greatly impoverished, but a great deal of fine repair work has been undertaken. Our railroads, which were completely looted, are operating again. The same is true of our air traffic and shipping. But we still have to cope with shortage of supplies and materials, so that not much is available, but in comparison with the war years we are making progress, and no longer are going hungry. Gradually things are improving. During the final war years many people died as a result of the misery and food shortage. We were spared, and survived quite well and were not deported to a camp as so many others were.

My oldest brother Hendrik Gortworst is 58 years old and lives in Coeworden. He has his own business there dyeing and cleaning of clothing. He has frequently sent us living supplies during the difficult years, which I could not get in the city. Next to God, we owe our lives to him.

My youngest brother Johannes is 53 years old and lives in Zaandam and is being treated in a mental hospital. His wife and children keep up the dye-works plant in Palthe and make their living in that way.

Aunt Everdina is 77 years old. I visited her last Saturday and filled in her tax forms. She has showed her age during recent years, but her mind is still quite clear. Yet she is failing physically.

Although the war has ended there is still no peace. Moral life has deteriorated on the whole, however, and internationally things are far from satisfactory. So much has been destroyed and mutual distrust is still bad. The attitude of Russia is not very encouraging. In my opinion Communism is a great threat, no less than German Nationalism of the past. But we have a great comfort, looking to Christ who has reconciled us with God and who has the control of the affairs of the entire world in his hands and who guides all things toward the end of time when he will surrender it all to the Father, and there will be a new heaven and a new earth.

But we are in the midst of it all and must go on with life, but living in the faith that our life is in God's hand and that we can take refuge in him at all times.

As to my personal work, I can not complain. I am quite independent. I sit all day, or part of the day, in the city, but not within doors, and see to it that taxes are paid. That is a life with many variations, a person experiences a great many things.

During the first years I worked at Palthe where my father has also worked, until I was obliged to enter military service in the recent World War. After that I began my present occupation, which I have followed for 30 years. If God spares me, I hope to continue for a few more years, and after that I will receive a pension.

When you write again, tell me about life in America, in regard to church life, etc.

Now I will close. More later if we live and are well.

Hearty greetings from your cousin and other relatives, Hero, Dirk,
Albert, Gortworst.

P.S. As you see I have the same name as your father and Uncle Hero.

H.D.A. Gortworst

My youngest daughter collects foreign postage stamps. You wrote that
you work at the Post Office. Could you get a few cancelled postage stamps
from America or elsewhere? If so will you send them to me for her? Thank
you in advance.